ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΒΕΛΙΑΡ

Τοῦ κ. ΑΘ. Σ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου, Ἱεροκήρυκος.

Εἰς πλήρη καὶ ὀξεῖαν, ὀξυτάτην μάλιστα ἀντίθεσιν εὑρίσκεται ὁ Χριτὸς μὲ τὸν Βελίαρ, ὁ Θεὸς μὲ τον διάβολον, καὶ εἶναι τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον νὰ συμβιβάσ ἀθοῦν ποτέ οἱ δύο καὶ νὰ συνυπάρξουν. Τοῦτο ποὺ δὲν εἶναι μυστικόν, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ φανερόν, διασκηρύττεται εἰς τὸ χθεσινὸν Εὐαγγέλιον ἀπὸ αὐτὸν τὸν διάβολον. Τὸ εἴδαμε καὶ τὸ ἀκούσαμε. Εἶδα με τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου καὶ ἀκούσαμε τὴν φωνήν του. Τὰ ἔργα του, ἀνθρωποκτόνα πράγματι ἔργα ἦσαν ἐκ μέρους του κατατυράννησις τῶν δύο δαιμονισμένων Γεργεσηνῶν καὶ ἡ μεταβολὴ των εἰς ἀνήμερα θηρία. Καὶ ἡ φωνὴ του ἦτο τὸ «τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;» Ὅτι με ταξὺ Χριστοῦ καὶ Βελίαρ οὐδεμία σχέσις, εὐδεμία ὁμοιότης, οὐδεμία συμφωνία, οὐδεμία ἐπαφὴ καὶ ἐπικοινωνία δύναται νὰ ὑπάρξη. Αὐτὸ ἡ ἐσσις καὶ ἡ ἀρχή. Καὶ ἡ συνέπεια; Ὅτι μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ δαιμόνων μόνον ἔχθρα καὶ μῖσος καὶ μόνον ἀγων καὶ πόλεμος ἰσόβιος ἀκατάπαυστος καὶ ἀσίγητος πρέπει νὰ ἐπικρατῆ. Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, τὸ πρᾶγμα εἶναι αὐτονόητον καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ φανερόν. Διότι.

1. Ὁ διάβολος εἶναι σατανᾶς. Βέβαια σατανᾶς εἶναι ὁ διάβολος. Καὶ εἶναι γνωστόν, τί θὰ πῆ σατανᾶς. Θὰ πῆ ἀντίθεος καὶ ἀντίχριστος. Ἀπὸ τότε ποὺ λόγῳ τῆς ὑπερηφανίας καὶ ἀντιμαρσίας του ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπὸ φωτεινὸς ἄγγελος ἔγινε σκοτεινὸς διάβολος, ἀντιστρατεύεται πρὸς ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. Ἀπόδειξις; Ἰδοὺ μία ἡ κατα στροφὴ τῆς εὐτυχίας τῶν πρωτοπλάστων. Διατί τοὺς ἔβαλεν ὀθε ὸς εἰς τὸν Παράδεισον; Διὰ νὰ ζήσουν αἰωνίως εὐτυχεῖς καὶ πειθαρχοῦντες εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν ἀγία ν ἐντολήν, νὰ γίνουν ὅμοιοι πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα των, ὅμοιοι εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ ἁγιότητά Του. Καὶ τί ἔκαμεν ὁ διάβολος; Τοὺς κατέστρεψε. Τοὺς ἐξώθησεν εἰς τὴν παράβασιν καὶ τὴν παρακοὴν καὶ κατέστησεν ἐνόχους καὶ ἁμαρτωλοὺς τοὺς ἀπέταξεν ἔξω τοῦ Παραδείσου. Τί ἀπεδείχθη; Ἀντίθεος. Θέλετε καὶ ἄλλην; Τί ζητεῖ ὁ Χριστὸς διὰ τὸν ἄνθρωπον; Νὰ τὸν καταστήσῃ αἰωνίως εὐτυχῆ καὶ μακάριον. Διὰ τοῦτο καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐσταυρώθη, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη ἵνα «καὶ ζῶντων καὶ νεκρῶν κυριεύσῃ» καὶ ὁδηγήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν οὐράνιον τοῦ Πατρός Του βασιλείαν. Καὶ τί κάμνει καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ σατανᾶς; Ἀγωνίζεται νὰ ματιώσῃ τοῦ Χριστοῦ τὸ σωτήριον ἔργον, νὰ ρίψῃ τὸν ἄνθωπον ἀπὸ τὴν πίστιν εἰς τὴν ἀπιστίαν ἀπὸ τὴν ἀρετὴν εἰς τὴν ἁμαρτίαν ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν εἰς τὴν αἵρεσιν. Τί ἀποδεικνύεται ἐκ τούτου ὁ διάβολος; Ἀντίχριστος καὶ ἀνθρωποκτόνος. Λοιπόν, τι σχέσις νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ Χριστοῦ καὶ σατανᾶ; Ὁ ἀντίχριστος καὶ ἀνθρωποκτόνος; Ὄχι βέβαια. Ἀλλὰ ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη